

Den Heliga Julnatten

Herrens födelses fest - Änglarnas Mässa

Jes. 9:2-7; Tit. 2:11-15; Luk. 2:1-14; Ps. 2:7b - Ps. 2:1-2, 4-6

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

En natt som denna; den heliga natten, finns det anledning att fundera över vad det innebär att vara människa. För vad som har inträffat är att Gud har låtit sig födas som människa. Frågan är varför det inträffar?

Har du någon gång hört någon säga, att: som liten, då hade jag min barnatro, men sedan inträffade en massa saker i livet som gjorde att Gud tappade hoppet om mig? Eller, att: det där med att tro på Gud; ja, hela grejen med Gud, det har jag vuxit ifrån. Nej, någon Gud behöver jag inte. Och det där med Kyrkan, det tillhör historien?

Därför lät sig Gud födas som människa! Just och precis därför blev Ordet kött; för att ställa till rätta och återupprätta relationen.

Det var för att människan vände sig bort från Gud. Det var för att människan satte sig själv över allt heligt. Samtidigt har syftet med människan alltid varit att hon skall bli helig; gudomliggöras. Men människan vänder sig fortfarande bort från Gud i tron att hon klarar det på egen hand. Men se det leder bara till högmod som i sin tur leder till avund, vrede, girighet och en mängd andra sjukdomar.

Därför blev Gud människa i Jesus Kristus; för att han, vår räddare, skall göra det möjligt för oss att bli heliga. På det sätt som det var tänkt i skapelsen.

Så för att människan i högmod hade vänt sig bort från Gud – detta är vad verklig synd är; bortvändhet – krävdes att människan försonades med Skaparen. Därför tog det lilla barnet Jesus på sig människans alla skulder. Det lilla barnet som föds i natt tar på sig alla dina synder; går i döden för dig för att du skall kunna bli gudomliggjord.

Vad innebär det då att vara människa? Jo, vi är skapade till Guds avbild för att också nå likhet med Gud. Att vara människa handlar om att försöka förstå detta oerhörda och leva så att det kan bli verklighet. Att vara människa handlar om att inte stanna i växten som en homo sapiens, utan att växa till en homo Deus (den goda människan) eller en homo Dei (gudsmänniskan).

Därför blev Gud människa: för att återställa relationen mellan människa och Gud och för att reparera och läka människan. För människan blir i sin bortvändhet sjuk.

Det är därför människan behöver Kristi Kyrka; själens vårdcentral och lasarett. Det är genom Henne som människan får del i helandet och får den nödvändiga undervisningen i vad det är att vara människa.

Vi hörde i episteltexten hur den heliga aposteln Paulus skrev till sin nära medarbetare Titus. Det är en undervisande och uppmanande text om livet i församlingarna; i Kyrkan. Han skrev att ”Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är [...Paulus skriver vidare att] Han har offrat sig själv för oss för att friköpa oss från all laglöshet och rena åt sig ett egendomsfolk, som är uppfyllt av iver att göra goda gärningar.”¹

Men så kanske någon tänker att detta är fina tankar och ideal, men för mig är det för sent. Jag har gjort så mycket tokigt att det skulle se märkligt ut om jag plötsligt började leva som kristen. Vad skulle andra tycka och tänka om jag började gå i kyrkan?!

I Pauli brev till Titus, lite längre ner i samma brev, kan vi läsa om just den saken. Paulus skriver att ”vi var ju själva en gång oförnuftiga, trotsiga och vilsna. Vi var slavar under olika begär och lustar, vi levde i ondskan och avund, vi var avskyvärda och hatade varandra. Men när Gud, vår Frälsare, uppenbarade sin godhet och kärlek till oss människor frälste han oss”²

Med andra ord; även helgon har ett förflutet. Och på samma vis har alla människor möjlighet att vända om, börja leva som ett helgon. Precis så som det var tänkt. Det är aldrig för sent att ge upp!

Och det där med vad andra människor tycker och tänker är bara en del i den sjukdom vi måste helas ifrån. Det är den typen av tankar som hindrar oss från att utvecklas till homo Dei. Dagens episteltext avslutades med en uppmaning från Paulus: ”Låt ingen se ner på dig”³ Det tål att upprepas: Låt ingen se ner på dig för att du gör ditt bästa och lever ett rättfärdigt liv.

En natt som denna; den heliga natten, finns anledning att förundras över det stora som har skett för vår skull. Och lika oerhört stort är det varje gång Kristus föds i människors hjärtan. För som Helig Ande kom över jungfrun Maria, kommer Helig Ande över oss med hopp. Så som Gudsmoorden bar fram Kristus, får vi bära fram Honom i våra hjärtan och liv. I natt; denna heliga natt, föds en frälsare för var och en av oss.

Systrar och bröder, en riktigt god Kristi födelses fest!

Ära vare Gud i höjden och frid på jorden!

¹ Tit. 2:11-14

² Tit. 3:3-5a

³ Tit. 2:15b